

Arrest

nr. 96 422 van 31 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen: X, X en X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 september 2012 die en einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 12 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. MONDELAERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster werd op 14 september 2012, onder een bijlage 21, bevolen het grondgebied te verlaten en werd er een einde gesteld aan haar recht op verblijf van meer dan drie maanden. Het betreft de bestreden beslissing.

“De betrokkenen verkregen het recht op verblijf in functie van respectievelijk de echtgenote en stiefvader, de heer G. (NIM: 67.06.03 593-87), Meneer G, Peter Richard kan echter niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig artikel 40 van de wet van 15/12/1980 gezien hij niet meer voldoet aan de voorwaarden van art40§4 van de wet van 15/12/1980. Er werd om die reden dan ook, overeenkomstig artikel 42 bis van diezelfde wet een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de Burger van de Unie die zij vervoegd hebben.

Overeenkomstig artikel 42quater §1, 1° van de wet van 15/12/1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de echtgenote S, Lorelei geboren op (...)1982 en de kinderen D, Lyka Mae geboren op (...)2011; D, Lovely Joy geboren op (...)2002 en D, Jonalyn geboren op (...)2004. Bij de beslissing werd er rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met artikel 42quater §1. 39 lid (wet 15/12/1980)...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“Enig middel: I Schending van art. 42 bis, § 2 lid 2, 3 en 4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen. Art. 42 bis § 2 van de vreemdelingenwet stelt: (...). Op 01.08.2012 heeft de gemeente aan verzoeker de brief d.d. 10.07.2012 betekend van de heer V. Walter van de DVZ (stuk 5). Dezelfde dag heeft verzoeker dhr. V. Walter een e-mail verstuurd met de volgende inhoud (stuk 6):

“Vandaag ontving ik een brief gericht aan de burgemeester van Hamont. Bij navraag bij de bezorger wat ik met deze brief moest doen bleef hij het antwoord schuldig. Ik maak op uit deze brief dat u mij verzoekt om bewijzen van bestaan in België. Ik ben sinds oktober 2011 werkzoekende en ben in overleg met het VDAB samen met UNIZO in Hasselt bezig met het traject voor het opzetten van een eigen zaak. De start datum is samen met UNIZO gesteld op 1 januari 2013. Naast deze opstart ben ik ook nog volop aan het solliciteren. Mijn vrouw heeft inmiddels de inburgeringscursus voltooid alsmede de BT1 taal cursus. In september start zij met de cursus BT2. In samenspraak met het inburgeringsburo in Neerpelt ontvang zij in augustus een uitnodiging van de VDAB om in een gesprek na te gaan wat de mogelijkheden voor werk zijn. Mijn vrouw wilt erg graag gaan werken. Wat betreft de kinderen doen het erg goed op school. Na een goed rapport gaan zij alle drie over naar de volgende groep. Ze krijgen begeleiding in de Nederlandse taal die ze, in de korte tijd dat ze hier zijn, al aardig onder de knie hebben. Ze zijn erg gelieft onder klasgenoten en leerkrachten. Gezien het bovenstaande, en het geschrevene in de brief, welke bewijsmiddelen wenst u te ontvangen? Graag hoor ik van u.”

Verzoeker heeft dus zijn situatie per e-mail dezelfde dag nog uitgelegd aan de DVZ, maar hier is geen rekening mee gehouden. De e-mail steekt zelfs niet in het administratief dossier. Verwerende partij heeft niet gereageerd op de e-mail. Sinds zijn aankomst in België heeft verzoeker 3 werkgevers gehad (stukken 9,10 en 11). Hij is onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich bij de VDAB ingeschreven als Werkzoekende (stuk 8). Hij heeft voortdurend gesolliciteerd naar nieuwe betrekkingen (stuk 12). Ook heeft hij een beroepsopleiding gevolgd en begint hij een eigen zaak op 01.01.2013 (stukken 14 en 15). Conform art. 42 bis, § 2 lid 2, 3 en 4 van de Vreemdelingenwet dient hij zijn verblijfsrecht dus te behouden.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster verwijt de verwerende partij geen rekening te hebben gehouden met gegevens die zij, per e-mail, na kennis te hebben genomen van de bestreden beslissing, aan de dienst vreemdelingenzaken heeft overgemaakt. De verwerende partij kon echter geen rekening houden met deze elementen aangezien zij hiervan niet op de hoogte was vóór de bestreden beslissing werd genomen. Verzoeksters en haar kinderen verkregen het recht op verblijf in functie van respectievelijk de echtgenote en stiefvader, de heer G, aan wiens verblijfsrecht op 14 september 2012, onder een bijlage 21, een einde werd gesteld. Tegen voornoemde beslissing heeft verzoeksters echtgenoot een annulatieberoep ingediend bij deze Raad, gekend onder nr. 110 450. Dit beroep werd verworpen met arrest nr. 96 421 van 31 januari 2013.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk

besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC